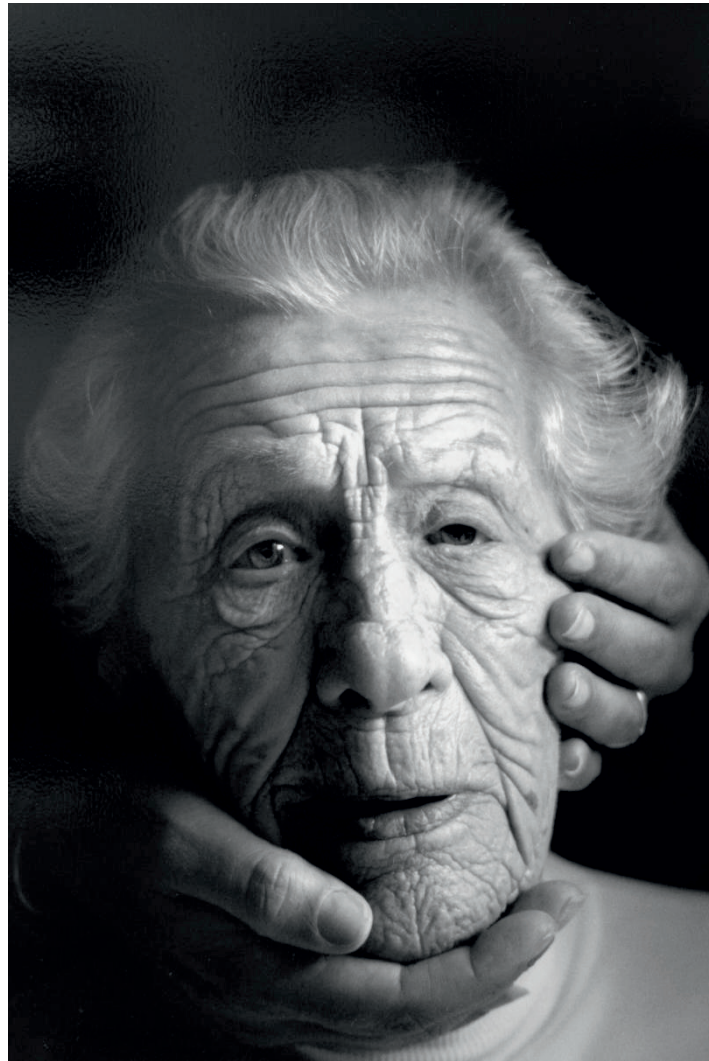

MIJ EEN ZORG !?

Kunst & Zorg

werken vanuit fascinatie

De gemeenten krijgen steeds meer zorgtaken op hun bord. Om te anticiperen op veranderingen worden toekomstvisies uiteengezet. Hoe gaan we om met de vergrijzing en de toegenomen levensverwachting? Wat betekent de informatietechnologie voor zorgverleners en patiënten? Aan beleidsmakers de taak om problemen te ordenen, oplossingen te structureren en methoden te standaardiseren. Maar wie zó denkt, ziet de wereld als een verzameling facetten. Mensen zijn dan in eerste plaats gróépen mensen, gedefinieerd door hun sociaaleconomische achtergrond en hun zorgvraag. Deze tentoonstelling begint aan de andere kant. Kunstenaars werken niet vanuit een beleidsvraag maar vanuit verwondering. De werken die voor deze expositie zijn uitgekozen tonen geen facetten, maar fascinaties.

Dat is de andere kant van denken over zorg. Want zorgen is je toewijden aan iets dat van waarde lijkt. Zorgen vóór, is in de eerste plaats geraakt worden dóór. Kunst die ontstaat vanuit fascinatie, laat zien wat ons raakt. Het Paradijs van Eske Koetje is een reanimatie van de meest basale emoties. De moederolifant laat zien dat zorgen sociaal gedrag is: geen ontkomen aan voor alles met DNA.

Tijdens de expositie Mij een zorg!? worden beleidsmakers en bezoekers geconfronteerd met kunst, om daarna weer aan het werk te gaan. Dat is maar goed ook, want anders zou het wonderlijke nooit onderdeel zijn van een praktische verwezenlijking.

De tentoonstelling Mij een zorg!? biedt een waaier aan fascinaties en laat ons nadenken over wat er toe doet.

Wil je meer zien? Struin rond op www.kunstenaarsvantynaarlo.com.

Anette Ebert-Westerhuis

Mij een zorg

Zorg ervoor dat ze wortels krijgen
- en later vleugels, de kinderen.

De kinderen worden volwassenen.

Zorg voor de ouders:
ziekte, sterven, alleen blijven.

Mijn werk beschrijft de zorg over
mijn moeder, die Alzheimer had
– en stierf.

www.houtenziel.nl

Anneliet van Beelen

Diepzeevisserij, Islamitische Staat, de complexiteit van huishoudelijke apparaten, spelfouten in de NRC, de zwartepietendiscussie, homofobie, xenofobie, de seksualisering van de popmuziek, het opleidingsniveau van docenten, het migratievraagstuk, borstvergroting en schaamlipcorrectie (en het ontbreken van een mannelijke pendant daarvan), comazuipen, cyberpesten, de teloorgang van spreekwoorden en gezegden, de stijgende zeespiegel, de gaswinning, de beloning van voetballers, de voortschrijdende digitalisering, seksisme, politici zonder langetermijnvisie, de plasticsoep in de oceaan, het wij/zij-denken, analfabetisme...Er zijn veel dingen die mij zorgen baren, maar de belangrijkste zijn voor mij toch wel het milieu op aarde en de voortschrijdende complexiteit van onze samenleving.

www.vanbeelen.nu

Diek Boerman

Voor dit thema koos ik de olifant. Een moeder die met haar grote indrukwekkende lichaam haar jong beschermt of een groep vrouwtjes olifanten die tesamen met hun jongen een hechte groep vormen. Tantes en moeders voeden samen de kinderen op. De stieren hebben ze hierbij niet nodig. Die zijn alleen nodig voor de voortplanting.

Zorg als sociaal gedrag, maar wie heeft de zorg voor de soort? Wie beschermt deze dieren tegen stropers, jagers, en commercie?

www.kunstbv.nl

Dore Mulder

VERDWAALD IN DE WERELD

Er zijn heel veel mensen die verdwaald zijn in onze wereld.
De zorg voor hen is vaak een lang en moeilijk traject.
Laten we met ons allen proberen hen uit deze dwaalwereld te helpen door de zorg die hen toekomt te geven.

MIJN ZUSJE LIDY, DIE IN EEN ANDERE WERELD LEEFDE, EN IK

Omdat Lidy was wie ze was, heb ik als zusje meegemaakt, was het een zorg voor ons gezin om haar een goede plaats in onze wereld te geven.

Behalve die van ons, was de zorg van de wereld om haar heen ook belangrijk.
Begrip op school, pedagogische hulp en later de zorg van instellingen, de sociale werkplaats etc.
Dankzij de zorg om haar heen, hebben we het zo met z'n allen gemaakt, dat ze toch een leven heeft gehad dat bij haar paste.
Ze is bijna 75 jaar geworden.
Het leven van haar is voor mij een bijzondere tijd geweest.
Ze was me zeer lief.

www.kunstenaarsvantynaarlo.com

Eske Koetje

Mijn brein lijkt wel aangesloten op een fenomeen, een identiteit, een alles uitbrakend info- en beeldmonster. Door media en internet kan en moet ik steeds op de hoogte zijn van alles en iedereen. De leukste en belangrijkste nieuwtjes, video's, muziek en koopjes zijn hierdoor gezien, gehoord en gekocht. Of heb ik wat gemist? Rust is er niet meer bij. Zo ga ik naar mijn atelier en zet ik op papier wat ik oppik. De dieren zijn van het net geplukt en staan voor menselijke (karakter) eigenschappen.

www.eskekoetje.nl

Femke van Dam

Ik houd intens van deze aardbol en vind het een voorrecht te mogen leven. Ik voel mij passant en toeschouwer, maar juist daardoor verantwoordelijk .voor haar behoud en voor mijn medebewoners

Compassie / mededogen is de emotie van waaruit ik mijn werk maak. Bij concentratie verlies ik mijzelf in verbondenheid met al het bestaande. Voor die concentratie heb ik juist afstand, stilte en .eenzaamheid nodig. Een eigen niche in de wereld

Mijn werk is een zoektocht naar de 'tussenruimte' in .de werkelijkheid
Ik gebruik spiegelbeelden, kanteling van de waarneming en doorkijkjes / gaten / zichtlijnen op .het onbekende in het vertrouwde en nabije

Voor deze tentoonstelling heb ik werken uitgezocht, die als gemeenschappelijkheid het begrip '**dragen**' .uitdrukken

De marge tussen het (bijna) bezwijken of elkaar overeind houden van drager en gedragene zoek ik .daarin op

www.femkevandam.nl

Gea Koopman

Een zorgenkindje verbeeldt zorgen en vraagt aandacht voor een heersend probleem. Het is een menschtig wezen gemaakt van materialen die passen bij de zorgen / een bepaald probleem.

Een zorgenkindje is een manier om aandacht te vragen en mensen aan het denken te zetten. Zij wil verandering(en) teweeg brengen en mensen aansporen om mee te doen! Dit kan door iets positiefs te doen richting de zorg / het probleem. Hoe meer mensen er meewerken hoe beter, want samen kun je meer bereiken dan alleen!

Enige tijd terug heeft er een uitgebreid dorpsbelevingsonderzoek plaatsgevonden in Midlaren. Naast veel lof over de omgeving kwamen er ook duidelijke zorgen naar voren die breed werden gedragen; de snelheid in het verkeer mag

wel wat langzamer terwijl de internetsnelheid duidelijk hopeloos achterblijft. Opvallend is dat de gemeente Tynaarlo de grote dorpen glasvezel heeft aangeboden en de kleine dorpen (die nog afhankelijk zijn van een inbelverbinding!) hier links laat liggen...

Dit zorgenkindje is opgebouwd uit onderdelen van ouderwetse telefoons die symbool staan voor het trage internet (120 MB uploaden duurt 4 uur). Zij zit op een berg asfalt die na renovatie van de Groningerstraat is blijven liggen en waar ik vele dorpsgenoten over heb horen klagen.

't Zorgenkindje van Midlaren' is de eerste die zijn zorgen uit. Mijn droom is dat de zorgenkindjes aanslaan en dat het concept een vervolg krijgt op andere plaatsen om heersende zorgen / problemen aan de kaak te stellen.

www.kunstenaarsvantynaarlo.com

Gerda Veldman

Deze schilderijen zijn een weerspiegeling van de gebeurtenissen om ons heen.

Als ik aan het schilderen ben, zit mijn hoofd vol met gedachten en gevoelens.

Deze komen dan onbewust op het doek.

Zo ook de heftige gebeurtenissen die nu spelen in de wereld om ons heen:

Syrië, vluchtelingen.

Mij een zorg? Voor mij een zorg!

Beelden die je meedraagt, zoals de drie kogelgaten in het venster en de vluchtelingen zoekend naar een veilige plek.

www.kunstenarsvantynaarlo.com

Hans van Wouwe

Mijn werk is gebaseerd op wat ik noem “Dutch Mountains”. Sinds ik deze vorm in de jaren ‘70 voor het eerst gebruikte is die, in allerlei variaties, steeds onderdeel van mijn werk geweest.

Van oorsprong gebaseerd op de erwtenruiters en hooibergen in Zeeland ontwikkelden deze “Nederlandse bergen” zich door het werken in diverse technieken meer en meer tot een iconisch beeldelement.

In mijn recente werk lijkt ik afstand te nemen van de oorspronkelijke hooibergen waaruit ik mijn inspiratie put. Toch is dit nieuwe werk slechts een logische stap in de richting van het dieper willen doordringen in het gebruik van beeld en lijn. In mijn grote pentekeningen, toonde ik al de essentie van de “bergen”. Kleur bracht ik daar terug naar zwart en wit.

Die geabstraheerde voorstellingen van “bergen” , waarmee ik me jaren intensief heb beziggehouden, hebben zich nu ontwikkeld tot een grafische structuur die alleen nog naar zichzelf verwijst. Deze is ontdaan van overbodige opsmuk. Los van de bestaande realiteit toont het de kijker een nieuwe toevoeging aan mijn werkelijkheid.

Ik werk als beeldend kunstenaar in Eelde-Paterswolde. Mijn opleiding heb ik genoten in Amsterdam aan de Rietveld Academie. Ook heb ik korte tijd aan de Rijks Academie van Beeldende Kunsten grafiek gestudeerd.

Voor deze expositie is een aantal werken gekozen waarmee ik mijn zorg over en betrokkenheid met het Drentse landschap wil uitdrukken. Dutch Mountains langs de Drentsche Aa.

www.hansvanwouweart.com

Hieke Veenstra

Het werk dat ik inbreng refereert aan oudere mensen die aan dementie/Alzheimer lijden.

Mijn moeder en mijn jongste zus zijn aan deze ziekte gestorven. Deze ervaring heeft me diep geraakt en ik voel me betrokken bij mensen die deze ziekte hebben.

In het verpleegtehuis van mijn moeder zaten de dementerende ouderen vaak bij elkaar in een soort groepsverband, ieder op zijn eigen eiland, in zichzelf pratend en kijkend naar onbekende verten.

Mijn zorg is vooral dat door bezuinigingen de aandacht én verpleging voor deze groep mensen minder en misschien wel geautomatiseerd wordt. Ik heb een portret gemaakt van een "*Oude vrouw*" met als doel haar kwetsbaarheid tot uitdrukking te brengen d.m.v papier, inkt en collage.

Het gele schilderij "*Wachten*" drukt de groep uit die bij elkaar zit en wacht op .....de dood!?

Het gezicht dat de "*Schreeuw*" uitdrukt refereert aan een oude man die voor het raam staat te roepen en te zwaaien naar..... ? Het is een oostindische inkt tekening met een minimum aan pigment. Ik heb nadrukkelijk zwarte oostindische inkt gebruikt om vooral de kop en de uitdrukking ervan vast te leggen.

Het thema van De Schreeuw van Munch vind ik van toepassing op het lijden van deze mensen.

www.kunstbv.nl

Jitske Rinsma

We leven in de tijd van het individu:
zelfstandigheid, initiatief en zelfredzaamheid .

Tegelijkertijd worden ook de eenzaamheid en angst
onder mensen groter.

Deze mensen zien we bijv. in winkelcentra en in en
rond cafés: naast al die gezellige en goed uitziende
mensen zijn er de onopvallende beelden van
andere mensen: teruggetrokken, wel samen maar
geen contact of als klein groepje afgekeerd van de
rest.

Ik heb veel beelden vastgelegd van eenzaamheid,
juist op plekken waar veel mensen zijn

Deze groep mensen breng ik graag in beeld, omdat
ze vergeten dreigen te worden. Omdat we ze
simpel gezegd over het hoofd zien.

Mensen die zich niet zo goed kunnen redden in
deze individualistische wereld. Dit zijn de mensen
die zorg en aandacht verdienen. Helaas passen

deze eenzame, minder goed bedeelde mensen
slecht in het ideaalplaatje van vandaag, in het
plaatje van actief, gelukkig en gezellig.

www.kunstenaarsvantynaarlo.com

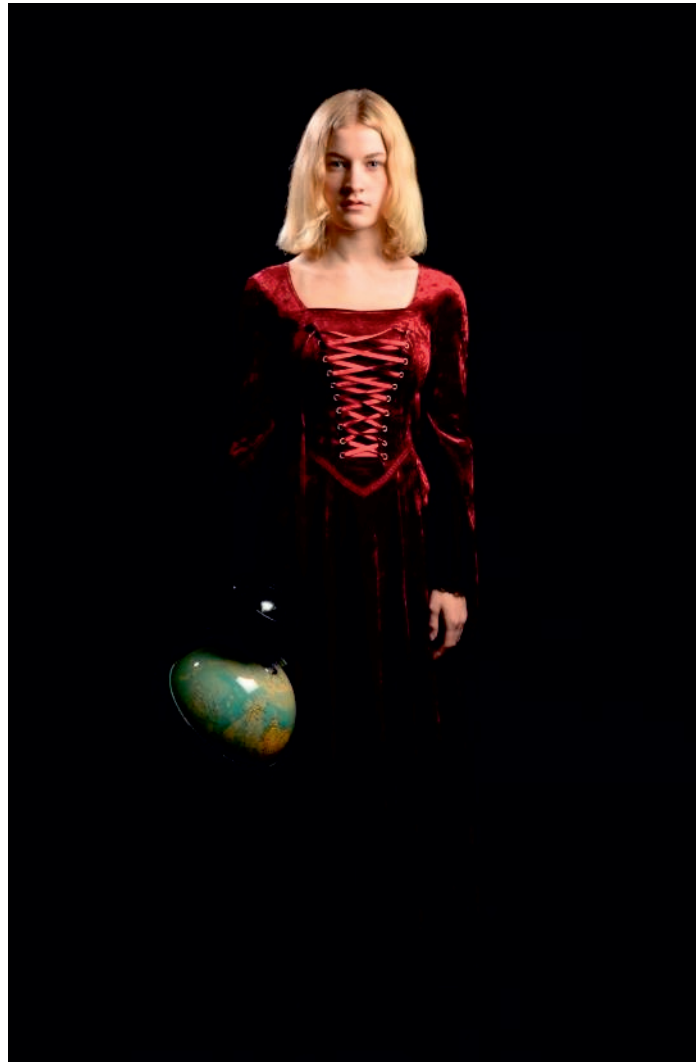
Kitty Boon

Ik heb een romantisch wereld beeld. Ik wil leven zoals een kind, licht en vrij van zorgen. Ik wil geloven dat wij mensen voor elkaar verantwoording nemen. Dat het niet behoort dat we elkaar in de steek laten. Dat we de liefde blijven opbrengen en hoog houden. Dat het alle stormen overwint.

Ik wil geloven dat we zorg hebben voor de medemens en de natuur. Ik wil niet opgeven en wil jullie overtuigen dat ook niet te doen. En ik wil niet horen dat ik naïef ben. Help mij en don't leave me!

In mijn beeldend werk laat ik een wereld zien die vervreemdend, mysterieus en poëtisch is. Ik neem jullie mee op een sferische reis, deze reis is soms absurd en soms verwarrend. Alledaagse beelden en persoonlijke ervaringen wordt door mij gebruikt en gemanipuleerd om nieuwe verhalende werelden te scheppen.

www.kunstenaarsvantynaarlo.com

Klaas Bil

Wij leven in verwarrende tijden.

In eerste instantie wekte de titel voor deze tentoonstelling bij mij veel irritatie, frustratie, wanhoop en vertwijfeling. Het riep ook veel vragen op. En zo kwam ik op "mij-zelf als zorg" want zonder mij (gezond en blij) is geen enkele vorm van zorg, voor wie, hoe, waar en wanneer dan ook, mogelijk. Wel was de titel ook confronterend en uitdagend. Want waar lag bij mij zorg, betrokkenheid en engagement en hoe uitte zich dat? Was het tenslotte toch niet allemaal keurig verpakt egoïsme? Had ik dat eigenlijk wel: zorg en kon ik daar zelf in geloven? Praten, denken, klagen en zeuren is de dagelijkse kost.

Bovendien zou de tentoonstelling plaats vinden in het gemeentehuis. De plaats waar alles draait om het politieke spel, om het plan B, om de dubbele agenda's. De pathologie van een narcistische samenleving: liegen en bedriegen zijn verheven waarden die het leven leuk en spannend maken en de innemende psychopaat is een waardevol lid van de samenleving geworden.

Zou de tentoonstelling daardoor niet gedoemd zijn tot ziellose politieke propaganda?

En daarbij: hoe maak ik over "mij een zorg" beelden die ook buiten hun context nog zelfstandige (Kunst)werken kunnen zijn of ben ik bij voorbaat veroordeeld tot cartooneske verbeelding?

Het heeft mij lang bezig gehouden in een schier oneindige zoektocht .

Nog nooit heb ik mij voor een tentoonstellingsthema zo vol twijfel gevoeld, zo vaak ook het idee gehad en weer verworpen om dan maar af te zien van deelname.

Uiteindelijk zij er dan toch een paar beelden ontstaan. Zeer schamel en nietig in vergelijking met het politiek activisme wat als Kunst gepresenteerd wordt in museumzalen volgestort met keramische zonnepitten, kruiden, schroot of plastic.

www.kunstenaarsvantynaarlo.com

Lia Vriend

Het zijn “Muizenissen”. Letterlijk: muizen in het hoofd hebben, door de gedachte aan onaangename dingen gekweld worden. Ook: zorgen hebben, kleine zorgen, steeds terugkomende zorgen. Malen, nadenken, zich zorgen maken.

Niemand is volmaakt, iedereen heeft wel iets wat moeilijk is, wat zorgen baart voor jezelf of de omgeving. Een gezin zonder zorgen bestaat niet.

www.kunstenarsvantynaarlo.com

Maya Vermeulen

Wat is zorg? Willen **zorgen voor** iets of iemand is een algemeen menselijke behoefte en wordt ingegeven door ons vermogen zich in te leven in de ander. Gelukkig maar, dat brengt mededogen en hulp. Je **zorgen maken** is een tikkeltje anders. Eigenlijk gaat het om angst voor verlies van iets, gaat het misschien vooral om jezelf? Maar gaat **je zorgen maken om** niet altijd vooraf aan **zorgen voor**? Ligt dat laatste niet in het verlengde van het eerste?

Tal van mensen doen iets **in** de zorg. Dan is het hun beroep. Bij een zorgberoep denk ik automatisch aan de geteisterde thuiszorg. Maar dat is natuurlijk erg gekleurd door de huidige context. De groep mensen die het woord *zorg* in zijn beroepsnaam heeft staan is veel groter. Kijk naar beroepen als boomverzorger, postbezorger... Hoe zou een universeel zorgberoep vroeger eigenlijk genoemd worden?

Veel achternamen van mensen zijn gebaseerd op het beroep van hun voorvaderen. Iemand die professioneel aan het bakken was kreeg als achternaam Bakker.

Maar dan moet iemand die professioneel zorgt Zorger of Zorgdrager heten. En ja, de achternaam Zorgdrager blijkt te bestaan. Verwante namen zijn Sorgdrager, Sorgedraget. De betekenis van familienaam Zorgdrager is volgens het Meertensinstituut: *een ernstige, een verantwoordelijke die ergens zorg voor draagt, iemand die met toezicht op iets is belast*. Maar misschien is de naam Zorgdrager ook afgeleid van een bijnaam. In dat geval is de betekenis: iemand die altijd en overal bezorgd over is. Beide varianten kunnen naast elkaar bestaan hebben. De naam Zorgdrager komt al rond 1500 voor en is vooral afkomstig van Terschelling. Ook in Ameland wonen mensen met die naam, maar dan is het vaker Sorgdrager.

Ook vroeger was er dus al het onderscheid tussen zorgen voor en je zorgen maken om. Over beide betekenissen gaat mijn werk.

www.mayavermeulen.nl

Nico Hans de Gier

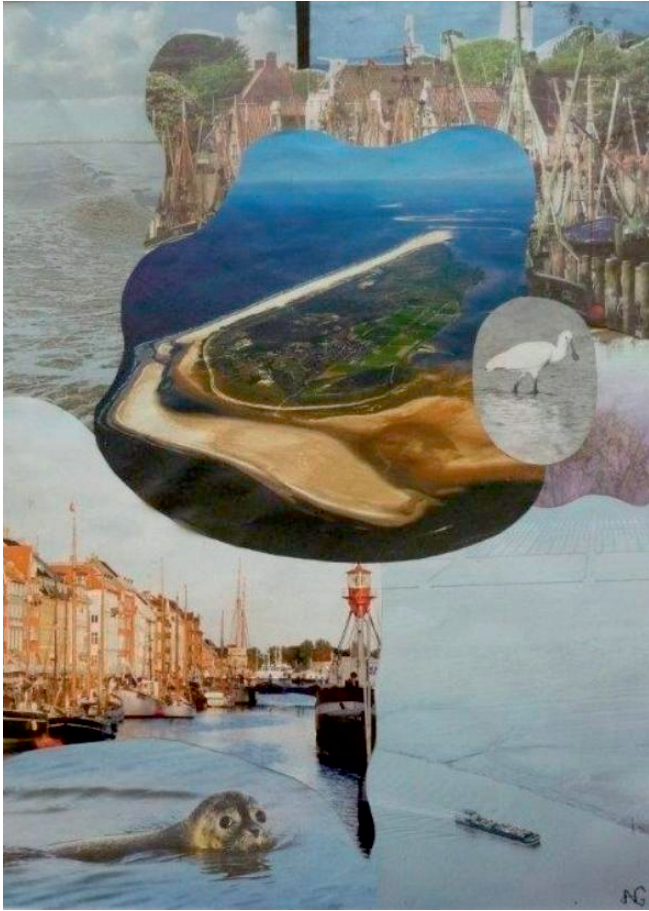
Het huidige milieu wordt aangetast door bestaande productiemethodes en de uitstoot van teveel CO2. Het is ook zwaar onder druk gekomen dankzij het verkeer: met name door onze heilige koe is ernstige milieuvervuiling ontstaan in steden en langs snelwegen en dit zal nog verder toenemen. Ook de veeteelt met o.a. de megastallen heeft een groot aandeel.

De luchtkwaliteit in ons land is de slechtste van de Europese Unie en er vindt nauwelijks onderzoek of discussie plaats om hierin verbetering aan te brengen.

Tevens is de opwarming van de aarde, die al bijna onbeheersbaar is geworden, mij een grote zorg. Het verloren gaan van flora en fauna zal alleen maar toenemen.

Met 3 collages hoop ik te verbeelden wat alsnog verloren zal gaan!

www.kunstenarsvantynaarlo.com

Peter Tholen

Mij een zorg, ik woon in Eelde. Lekker wit nog en voor onszelf. De wereld rumoert maar lekker door, mij een zorg. Maar soms word ik bang wakker. Laatst droomde ik van 100 vluchtelingen in mijn tuin. De drie zwaksten slapen in mijn bed. Ze stinken en bidden om de haverklap. Zelf zit ik opeens in een bootje ergens tussen Libië en Malta. De storm neemt snel in kracht toe. Een speedboot komt aanracen. De mannen die we hebben betaald stappen over. Even later zinkt de boot. Ik wordt als enige gered. Door mannen in witte gewaden. Ze boeien me. Ze maken een video. Iemand speelt met zijn zwaard, een Engelstalige man. Op wonderbaarlijke wijze kom ik vrij. Word verhoord door harde blanke mannen. Ik denk uit de VS. Of uit Nederland. Verrader! spuwen ze me toe. Alles wordt me ontnomen. Eenzame opsluiting. Want wie Arabieren helpt is tuig. Nat van het zweet schrik ik wakker naast mijn vrouw. Vandaag wordt het 23 graden, misschien gaan we een eindje wandelen.

COLOFON

EXPOSITIE “MIJ EEN ZORG !?”

22 oktober 2015 tot 7 januari 2016

Kunstenaarsvereniging VANTYNAARLO DEELNEMENDE KUNSTENAARS

Anette Ebert-Westerhuis

Anneliet van Beelen

Diek Boerman

Dore Mulder

Eske Koetje

Femke van Dam

Gea Koopman

Gerda Veldman

Hans van Wouwe

Hieke Veenstra

Jitske Rinsma

Kitty Boon

Klaas Bil

Lia Vriend

Maya Vermeulen

Nico Hans de Gier

Peter Tholen

ADVISEUR

Lennard Dost

Artistiek Directeur van Nieuwe Vide (Haarlem)

en freelance kunstcriticus/curator

COORDINATIE

Expositiecommissie Gemeente Tynaarlo

Annelike Brinkman

SAMENSTELLING BROCHURE

Anna Kramer

TEKSTEN

Kunst & Zorg

Japke Brouwer

Kunstenaars

FOTOGRAFIE

Kunstenaars

Anneke Joosten

UITGAVE van

Expositiecommissie gemeente Tynaarlo

